

Samá voda

Komedie

Jiří Pytela

Obsazení 3 muži a 3 ženy

Nápovědní verze z 2022-10-09

Obsazení – charakteristika postav

0001	Jack Brown:	Jirka, ostřílený praktický samotář, má to na háku
0002	Oskar Wild:	Ondra, ráčkující, profesor všeho
0003	Archibald Nemo:	Mira, kapitán potopené výletní lodi, trpí amnezií
0004	Rose Quinnová:	Klára, učitelka, těžká nemoc z povolání
0005	Constance Garcia:	Lucka, panička z vyšších kruhů, hysterka
0006	Millerová:	Marcela, zatrpklá bezdomovkyně, zvyklá starat se sama o sebe

Režie: herci
Technický koutek: Pavel Stríž

Velikost role dle počtu studovaných znaků

0001	Jack Brown:	6895
0002	Oskar Wild:	10186
0003	Archibald Nemo:	2871
0004	Rose Quinnová:	5869
0005	Constance Garcia:	5654
0006	Millerová:	1452
0007	Všichni:	56

1. dějství

 Příchody diváků.

 Doležal: Hymna.

 Piráti, bouře, rackové.

*{Zvuk mořské bouře, poté šumění moře a křik racků, otvírá se opona, na zemi leží všichni krom Millero-
vé, postupně se probírají, Nemo o dost později, na
střídačku vyplivují vodu z úst, kuckají}*

0001 Oskar Wild: Co se to sakra stalo? Probůh, mám dvě ruce, dvě nohy, zřejmě jsem vyvázl bez zranění, takže dle statistiky jsem praktický dítě štěstěny.

0002 Jack Brown: Tfu, písek v hubě, řekl bych, že jsem to přežil.

0003 Constance Garcia: No to snad né! Moje šaty, moje krásné nové šaty, je po nich! Moje brýle, moje krásné brýle, kde jsou moje krásný nový brýle! Co tohle je tady za svinstvo? Uhněte, neležíte mi na brýlích?

0004 Rose Quinnová: *{probírá se po postrkování Con-
stance, také ona vyprskuje vodu a vykřikuje}* Děti, proboha v první řadě zachraňte děti! Batůžky, všichni si nasadte batůžky! Svačinku nachat na potom!

0005 Oskar Wild: *{propleskává učitelku}* Madam, prober-
te se z té agonie, zřejmě jste zmatena a možná i dehyd-
rována.

0006 Rose Quinnová: Proboha dost, jsem při vědomí, vní-
mám Vás pane!

0007 Oskar Wild: *{ji ještě jednu facku vlepí}* No jen tak
pro jistotu! Cítí bolest, je v pořádku.

0008 Constance Garcia: Může mi někdo říct, kde to sakra
u všech čertů jsme?

0009 Jack Brown: No, dle mýho je hlavně důležitý, že jsme na suchu, tedy na souši. A támhle ten vypadá, že je tuhej.

0010 Constance Garcia: Fůůj sakra já ležela vedle mrtvolly!

0011 Rose Quinnová: Prosím Vás jsme tu všichni? Neměli bychom se spočítat? Tákže... {počítá}

0012 Jack Brown: Jsme tu úplně všichni, až na ty ostatní z lodě.

0013 Oskar Wild: Ano, dle mých odhadů nám tu chybí tak 60 pasažérů, kdepak asi jsou?

0014 Jack Brown: No pravděpodobně plavou někde utopený jak nutrie, něco sežerou žraloci, něco klesne na dno...

0015 Constance Garcia: Ach ne! Na dno?! Prosím Vás a kufry s oblečením, šaty, kosmetika, to plave, nebo ne? Jen tak odhadem...

0016 Oskar Wild: Když dovolíte přátelé, rád bych mrknul na tu mrtvolu, nevykazuje-li alespoň drobné známky života, tedy zda mu nahmátám puls a podobně a pokud zafuní zrcátko, které mu přiložíme k ústům, jistě bude i dýchat. Kdo má zrcátko? Jen ho musíme opatrně a jemně ...

0017 Constance Garcia: Zrcátko neplave a nejsme Vaši přátelé.

{učitelka s Jackem Nema berou za ruce a prudce posadí, Nemo má hodně krvavou ránu na hlavě, koulí očima, mrčí}

0018 Oskar Wild: Tak pokud měl poškozenou páteř, tak jste ho přátelé tím škubem právě zabili.

0019 Jack Brown: Nevypadá to, jen čumí nějak zmateně. A taky bych řekl, že ho něco pěkně silně praštilo do hlavy.

0020 Constance Garcia: Já přece vím, kdo to je, to je kapitán naší výletní lodi, ale já si ho podám, kde jsou moje kufříky s oblečením, moje kabelky a hlavně peníze!

0021 Rose Quinnová: Nechte ho prosím Vás, nevidíte že je zraněný? Něco podobného už jsem viděla, jeden žák se honil po chodbách s druhým, a najednou..

0022 Jack Brown: Ten chlap je mimo... totálně.

0023 Rose Quinnová: Kdepak, probírá se. Zdá se, že zranění nebudou tak vážná.

0024 Jack Brown: No nevím, krve z něho teče, jako z vola.

0025 Oskar Wild: Zdá se, že nám ten člověk chce něco říct. Nebojte se, jste v bezpečí, v klidu, soustředte se a zatlačte. No... mluvte. *{K ostatním}* Jistě nám pan kapitán podá rozumné vysvětlení a jak znám kapitány, dokáže nám s přesností říct, kde se teď právě nacházíme.
{Nemo otvírá pomalu ústa}

0026 Archibald Nemo: Bleeeee... *{dělá zvuky jako magor}*

0027 Jack Brown: No, tak s tím si natuty pěkně pokecáme.

0028 Constance Garcia: Nějak extra tomu nerozumím, ale ten člověk, co ho křísíte, vypadal jako mentál už předtím?

0029 Oskar Wild: Ale prosím vás, s tímhle postižením by asi těžko dokázal kormidlovat naši výletní loď. Pravděpodobně úraz hlavy narušil jeho centrum řeči. Možná že i trpí otokem mozku.

0030 Jack Brown: Ten nemá v hajzlu jenom centrum řeči, ten prodělal celkovej restart systému. A vůbec, vy jste lékař?

0031 Oskar Wild: Tak trochu.

0032 Rose Quinnová: Co to znamená? Tak trochu?

0033 Oskar Wild: Mám širokospektrální vzdělání, zakládající se na souboru vědomostí a dovedností, které jsou pro běžného člověka dosažitelné až po absolvování několika vysokých škol a získání tak, mnoho důležitých titulů před, ale i za jménem.

0034 Jack Brown: Mám pocit, že tady kapitán Nemo nebude jedinej, kdo dostal do hlavy.

0035 Oskar Wild: Vy víte, jak se kapitán jmenuje?

0036 Jack Brown: Nemám tušení, ale vzhledem k jeho stavu nám svoje jméno asi neřekne. Takže je Nemo.

0037 Constance Garcia: Hele, ten chlápek žije, což takhle řešit důležitější problémy? Neviděl někdo moje osobní věci?

0038 Jack Brown: Ano viděl. Tam..tam.. a taky tam. *{ukazuje na moře}*

0039 Constance Garcia: To jako v moři?

0040 Jack Brown: Bingo.

0041 Oskar Wild: Dle mého názoru, bychom měli řešit otázky spojené s životem a smrtí. Například: Ví někdo, jak se loď potopila? Je tato pevnina obydlená? Máme možnost záchrany? Kolik nás přežilo? Co budeme jíst? Co budeme pít? Ano. Nikdo neodpovídá, jistě. Odpovím si sám. Loď se potopila z důvodu velké bouře, která vmetla loď na skaliska, proto se potopila, viz. Titanik a jiné katastrofické scénáře z naší minulosti. Druhá odpověď: Zda je pevnina obydlená, musíme zjistit. Za třetí: Musíme najít vodu a jídlo. Bez jídla vydrží člověk, dle průměrných statistik, asi 30 dní. Bez vody potom

0042 Jack Brown: Všichni chcípnem. Mimo jiné, jestli vám to pane nedošlo, tak nějak jsme na té lodi, všichni byli.

Takže až tadyhle na Nema, taky víme, že skončila na dně.

0043 **Oskar Wild:** Ano, dá se to tak říct.

0044 **Rose Quinnová:** To není možné. V dnešní době? Je pravda, že jsem jednou na školním výletě měla ukrutnou žízeň, naštěstí jsem našla v batůžku ještě jednoho, plného jupíka. *{radostně zatleská}*

0045 **Oskar Wild:** Madam, nemáte ten batůžek náhodou s sebou?

0046 **Rose Quinnová:** Ne ne, to už bylo dávno přeci.

0047 **Constance Garcia:** Jupí. Takže dobrá, dokážu překousnout, že jsem přišla o svoje cennosti, za které bych vyměnila životy vás všech, ale dle tady profesora všeználka, bychom se k tomu měli nějak postavit.

0048 **Rose Quinnová:** My ČTYŘI to snad zvládneme, ale tady pan kapitán je rád, že sedí.

0049 **Constance Garcia:** Mimoni se nepočítají.

0050 **Oskar Wild:** Rád bych podotknul, že v každé společnosti, která se ocitla v nesnázích, je vhodné zvolit adekvátního vůdce, který se postará o blaho celé skupiny.

0051 **Jack Brown:** Že máme teda na výběr. Nemo je mimo. Tady madam *{ukazuje na Constance}* nás asi nevytrhne, takže snad tady paní *{ukazuje na Rose}* bez batůžku.

0052 **Rose Quinnová:** Ráda bych se ujala tohoto kolektivu. Tak bychom si mohli zahrát společenské hry, zazpívat písničku, pro zvednutí nálady, či vytvořit dvojčky, abychom se neztratili.

0053 **Jack Brown:** Prosím, prosím *{zvedá pravou ruku}* hlásím, že se nám utopilo asi 60 spolužáků.

Oskar Wild: Dobrá přátelé, rád se vyberu, tak říkajíc, z vašeho středu, jako vůdce smečky.

Jack Brown: Čím dál tím lepší.

Oskar Wild: Nebo snad máte o roli vůdce zájem?

Jack Brown: Ani ne. Stejně tu všichni, jak se zdá, natáhnem brka.

Constance Garcia: Cože? Jak všichni? To jako i já?

Jack Brown: Když se tak na vás dívám, vy budete první.

Oskar Wild: Dobrá tedy, navrhuji projít pevninu podél moře, kdo najde známky života, zavolá. Rozdělíme se na dvě dvojice.

Rose Quinnová: Moment. Náš vůdče. Tady pan Nemo, nebo jak se vlastně jmenuje, není schopen chůze.

Jack Brown: No já ho na zádech rozhodně nepotáhnu. Je to kus chlapa. A slintá.

Constance Garcia: To jako znamená, že tu toho Nema necháme? Za sebe mohu říct, že je mi to jedno. Klidně.

Rose Quinnová: Nejsem zvyklá nechávat děti osamotě, ale přece jen, jde o záchranu nás všech a tohle je dospělý muž.

Jack Brown: Jo, jenže momentálně s inteligencí pětiletého dítěte a to jsem mu ještě dva roky přidal.

Oskar Wild: Jako vedoucí skupiny mám názor, že zdraví čtyř lidí je přednější, než smrt jednotlivce. Takže vyrážíme. Utvořte dvojice.

Rose Quinnová: No výborně, já věděla, že na ty dvojčky přece jenom dojde. Měl by jít chlapec a děvče, tak to bude bezpečnější.

0068 Jack Brown: Prosím, musíme se po cestě držet za ruce? Nebo můžeme jít každé sólo? Já jen, že dělám velké kroky, abych případného parťáka za sebou nevláčel.

0069 Rose Quinnová: Pravda, z pořadových cvičení jsem zvyklá na svižnou chůzi, jdete tedy se mnou.

0070 Oskar Wild: Potom tedy madam, vy jdete se mnou.

0071 Constance Garcia: Nenalíčená?? Probůh, co když někoho potkáme?

0072 Oskar Wild: Tak jsme zachránění, ale vzhledem k tomu, že vám z roztržených šatů kouká kus zadnice, madam, tak si vašeho obličeje nikdo nevšimne. *{Constance se s leknutím otočí, připlácne si ruku na zadek a po dvojicích se vydávají na opačné strany jeviště do zákulisí}.*
{Dvojice přichází z opačných stran}

0073 Jack Brown: Sákra, to je ale malej ostrov.

0074 Oskar Wild: Ano, až mě to překvapilo. Při průměrném odhadu času nám cesta zabrala asi 3 minuty.

0075 Rose Quinnová: Ale zase nám ten výlet hezky utekl.

0076 Constance Garcia: Paráda. Ty vole..

0077 Jack Brown: Nechci vám do toho kecat, ale za chvíli se začne ztmívat, nevím jak vy, ale já na pustém ostrově, uprostřed ničeho a po tmě, bych trávit noc nechtěl.

0078 Oskar Wild: Máte pravdu. Je nutné rozdělat oheň. Oheň byl základ života v každé společnosti a nejen to, také může posloužit jako signalizační znamení pro plouvající lodě, takže navrhuji rozdělat oheň.

0079 Constance Garcia: A jak?

0080 Rose Quinnová: Můžeme zkusit křesat kameny o sebe a nebo...

0081 Oskar Wild: Kdepak, křemeny tady nenajdete. Je tu jen písek, ale po cestě jsem sebral tahle dřívka. A pokud je budeme hbitě třít, vznikne takové teplo, které je schopné zažehnout oheň. Oheň života.

0082 Jack Brown: Tak na to se podívám.

{Oskar klekne a začne třít dřívka}

0083 Oskar Wild: Nemáte dámy něco, co by dobře chytlo?

0084 Rose Quinnová: No já bych pomohla, ale...

0085 Jack Brown: Nemáte batůžek, víme.

0086 Constance Garcia: Proč na mě ten profesůrek tak čumí?

0087 Oskar Wild: Protože máte šaty z dobré látky. Ta by se mohla lehce vznítit.

0088 Constance Garcia: No dovolte, už tak jsem orvaná jak borůvčí a ještě bych v tom měla pokračovat?

0089 Oskar Wild: Ale madam, v rámci záchrany všech i té váší, by bylo vhodné...

0090 Constance Garcia: Ale jo. Tady máte. Ale nezvykat si na to. Obyčejně nedávám milodary ani chudině. Ale v tomhle případě tedy *{utrhuje kus látky}*
{Oskar Wild tře dřívka}

0091 Oskar Wild: Tak a těmito rychlými pohyby se budu snažit zažehnout oheň. Chce to vydržet, nepřestávat, soustředit se, vydržet, nepřestávat, soustředit se, auu-uu...

0092 Rose Quinnová: Co se stalo?

0093 Oskar Wild: Mé ruce nejsou uvyklé tak těžké práci.

0094 Constance Garcia: Soustředit se, vydržet, nepřestávat.

0095 Archibald Nemo: Bleeleuuuu...hoř ohýnku plápolej,

tupou sílu udolej.

0096 **Jack Brown:** ááá kapitán se rozmluvil.

0097 **Archibald Nemo:** Já chcu taky, já chcu klacík šmudli
šmudli po destičce. *{začne se mu sápat po klacku}*

0098 **Constance Garcia:** Nešahej mu na ten klacek! Odtáhněte toho retarda stranou, nebo ten oheň nikdy nerozděláme. A co vy? co tam stojíte chlape? *{k Jackovi}* Vy se nezapojíte? Já dala kus šatů, tady profesorskej znalosti, učitelka fandí a vy nic. To jste součást smečky?

0099 **Jack Brown:** Od vás to sedí, madam. A vůbec. Začínám být z vás všech krapet nervózní. *{zapaluje si a pozoruje profesorovo marné snažení}*

0100 **Rose Quinnová:** Pane profesore, prosím vás.

0101 **Oskar Wild:** Teď nerušte, soustředím se. Vydržet, nepřestávat.

0102 **Rose Quinnová:** JEn mě napadlo, že by .. jako.. tady ten pán, když už...

0103 **Oskar Wild:** NErad užívám vulgarismy, a proto nechte mne pracovat.

0104 **Rose Quinnová:** Nezlobte se, pokračujte pěkně. A že vám to jde!

0105 **Constance Garcia:** Hele, brejloune. Támhle ten frajer kouří cigáro. Nemám teda dvacet titulů, ale mám pocit, že když si zapálil, tak rozdělat oheň už nebude takovej problém.

0106 **Oskar Wild:** Proboha, člověče. Vy máte u sebe funkční zapalovač?

0107 **Jack Brown:** No jasně.

0108 **Oskar Wild:** A proč jste to, pro krista pána, neřekl dřív?

0109 Jack Brown: Nikdo se mě neptal.

{OPONA. Všichni sedí u ohniště i Millerová}

0110 Rose Quinnová: Ten ohýnek krásně hřeje. Naposledy jsme takhle vesele seděli u ohýnku, když jsme na škole v přírodě opékali s dětmi buřtíky.

0111 Jack Brown: Bez těch dětí bych se obešel. Ale buřta bych zblajznul.

0112 Oskar Wild: Ano, to je zatím nevyřešená otázka číslo 2. Jídlo a pití. Co budeme jíst a pít? Poskytne tento ostrov dostatek potravy pro 5 hladových trosečníků?

0113 Constance Garcia: 6

0114 Oskar Wild: Co to madam? 1,2,3,4,5 Ať počítám, jak počítám, vidím 5 lidí. Nebo snad máte pocit, že některý z nás vydá za 2?

{ukáže na Jacka }

0115 Constance Garcia: Jste tu vy, Nemo, učitelka, já, tenhle chlap a jestli jste si nevšimli, za náma sedí nějaká ženská.

0116 Jack Brown: Fakt že jo. Kde se tu ksakru vzala? Nevypadá jako domorodec.

{všichni vstanou a ohlíží se směrem k Millerové}

0117 Oskar Wild: To je ale neuvěřitelná informace. Jak jsme ji, vzhledem k tam malé rozloze ostrova mohli přehlédnout?

0118 Rose Quinnová: Duch ostrova!

0119 Archibald Nemo: Bubák! Pomoc. Bojím. Schovat. Rychle. *{tiskne se k Constance}*

0120 Constance Garcia: Dej pokoj! Hele, odtáhněte si ho stranou. Slintá jak náš boxer. Podívejte jak ta ženská vypadá. Podle těch potrhanejch hadrů soudím, že je to

snad trosečník ještě z druhé světové války.

0121 Oskar Wild: Pokusím se jí oslovit. Halo, madam. Slyšíte? Jak jste se dostala na tento ostrov? A kde jste celou tu dobu byla ukrytá?

0122 Constance Garcia: Vypadá to, že je němá.

0123 Jack Brown: TAk to by se mohla rychle zkamarádit s Nemem. Ti dva by si mohli pekelně rozumět.

0124 Millerová: Vy jste mi ale povedená banda. Mluvit ještě umím. Ale jen když mám o čem. Jsem z lodi. Jako vy. Blbouni. Vyplavilo mě moře na druhé straně ostrova a ostatní vás nemusí zajímat. Starejte se o svý.

0125 Oskar Wild: Hmm, opravdu sdílná osoba. Ta nám v naší současné situaci rozhodně pomůže.

0126 Millerová: Neotravuj, nebo na tebe plivnu.

0127 Archibald Nemo: Bubák! Mluví. A plive. Lama.

0128 Oskar Wild: Váš osud, madam, musel být krutý, vzhledem k tomu, jak děsně vypadá vaše ošacení. Každopádně, vítejte v naší skupince přeživších.

0129 Millerová: Říkám ti, neotravuj. A starej se o svý.

0130 Rose Quinnová: Když jsme tak všichni u ohně a je nás o jednoho více, co si takhle zahrát nějakou společenskou hru?

0131 Constance Garcia: Na lačno? Si se zbláznila? Mám hlad, že bych snědla i špatně udělanýho humra.

0132 Rose Quinnová: Pravda, já jsem tak hladná, že bych si dala nášup i ve školní kuchyni. Děti jí přezdívaly: výzkumák.

0133 Constance Garcia: A to proč?

0134 Jack Brown: Zkoumají, zda to ty děcka dokážou zbaštit.

0135 **Rose Quinnová:** Tak nějak.

0136 **Oskar Wild:** Když vás tak poslouchám, co se tak o sobě vzájemně dozvědět nějaké informace? Zkušenosti a znalosti, které máme, by mohly společně posloužit k našemu přežití. Kdo začne?

{učitelka vyskočí a hlásí}

0137 **Rose Quinnová:** Já, já, já bych začla. Jmenuji se Rose Quinnová. Jsem učitelkou na prvním stupni základní školy v Queenlandu. Na lodi jsem cestovala spolu s dětmi na výměnný pobyt. Děti se mi bohužel utopily, takže po pracovní stránce postrádám funkčnost na tomto ostrově.

0138 **Jack Brown:** Nás by spíš zajímalo, kolik vám je? Jste-li svobodná? A jak jste na tom zdravotně?

0139 **Constance Garcia:** Nikdy jsem nepracovala, ale začíná to, jako pracovní pohovor. Mě osobně to teda nezajímá. Nezajímáte mě vy, vy, ani ta otrhaná ženská vzadu a dokonce ani ten magor, co se tu válí u ohniště. Odtáhněte ho za nohu stranou, páč začíná trochu hořet.

0140 **Rose Quinnová:** Boha jeho, chlapče. *{odtáhne NEma trochu stranou}* Kdo se nám představí jako další?

0141 **Oskar Wild:** Zdovolením já. Jsem profesor, docent, inženýr architekt, pak také Csc. DrSc. PhDr. RNDr. Ph.D. Th.D. Oskar Wild a ve volném čase lepím modýlky letadýlek.

0142 **Jack Brown:** Ten vyjmenoval celou abecedu. Já jsem bflmpsvz ty vole.

0143 **Rose Quinnová:** Pane profesore a já vás oslovovala pouze pane, nezlobte se.

0144 **Oskar Wild:** V pořádku. A co byste nám o sobě ve zkratce řekla vy? *{ukáže na Constance}*

0145 Constance Garcia: Mé jméno je Constance Garcia, jsem manželkou realitního makléře a majitele naftových dolů ve Spojených arabských emirátech. Také jsem majitelkou řetězce módních butiků Garcia, což vám ale jako nižší střední třídě nemůže nic říkat. Mé obchody se specializují převážně na italskou módu, takže pokud tady na ostrově chce být někdo fajnově oháklej, tak má smolíka, páč je tu velký hovno.

0146 Jack Brown: TAdá. Miluji italskou pizzu.

0147 Rose Quinnová: Prosím vás, nemluvte o jídle.

0148 Oskar Wild: Ještě nám o sobě neřekl nic pan Nemo.

0149 Jack Brown: To myslíte vážně? Ale bylo by fajn z něho dostat nějaký rozumný slovo.

0150 Rose Quinnová: Já ho posadím. *{posadí ho, pohladí ho po hlavě}* Nemíku. Řekni tady tetě něco o svém životě, zkus zapátrat v paměti a říct něco tomu brejlatému strejdovi *{otočí se k profesorovi}* promiňte pane profesore, já jen v rámci výuky.

0151 Oskar Wild: V pořádku.

0152 Archibald Nemo: Matně si vzpomínám. Něco se mi rýsuje. Blee, bylo to nedávno. A týká se to nás všech.

0153 Constance Garcia: Paráda, super, mluví, tiše, neplašte ho.

0154 Archibald Nemo: Maminka mi koupila plyšového medvídka a ten dělá brum, brum *{napodobuje medvěda}*.

0155 Jack Brown: A je to v prdeli, ztratil nit. Mě by spíš zajímalo, co ta bába vzadu. Kde ta se tady vzala. Z lidí tohohle typu jsem krapet nervózní. Hej vy tam. Nemůžete pustit nějaký info o svý tajemný osobě?

0156 Millerová: Můžu ti pustit tak jednu z ramene. Plešoune. Co je ti do toho odkud jsem, co jsem dělala, nebo co umím. Život se se mnou nepáral, jsem dítě ulice, teď už vlastně bába z ulice New Yorku. Do podpalubí jsem se dostala náhodou. Přespávala jsem v kontejneru a ráno se probudím uprostřed moře, na lodi. To je celý, konec příběhu, hleďte si sebe. Já se o sebe dokážu postarat vždycky. A to i bez pitomců, kteří trapně seděj kolem ohníčku a jednoho magora, kterej už vám zase začíná doutnat, tak si ho uhaste.

0157 Rose Quinnová: Jéžiši *{hasí Nema}*

0158 Constance Garcia: Hašení Nema číslo 2, hlásím úspěch.

0159 Rose Quinnová: Zaplať pámbůh. Paní...paní.. paní

0160 Millerová: Millerová!

0161 Rose Quinnová: ANo. Tadyhle paní Millerová nám už asi toho více neřekne. Což takhle se dozvědět něco o vás? *{ukazuje na Jacka}* O vás vůbec nic nevíme.

0162 Jack Brown: Jmenuji se Jack Brown.

0163 Rose Quinnová: A dál?

0164 Jack Brown: Jak dál? Co dál? Víte, jak mi říkat, to by mělo stačit.

0165 Oskar Wild: Zajímalo by nás také, jaká je vaše profese. Vzdělání. Zájmy. Koníčky. Jak rád trávíte volný čas?

0166 Millerová: Ti blbouni si snad myslí, že jsou v televizní soutěži nebo co.

0167 Oskar Wild: Vy jste možnost se představit měla, teď nerušte, laskavě.

0168 Millerová: Jdi někam, brejloune.

0169 Jack Brown: Dobrá, tedy něco o mě. Chvilku jsem

se toulal v Evropě, chvilku ve státech, prostě všude po světě. Dělal jsem všechno a dohromady nic. Koníčky a záliby? Rád trávím svůj volnej čas s bandou divnolidí na pustým ostrově.

0170 Constance Garcia: Já teda ne. Čím jste se živil, člověče?

0171 Jack Brown: Dělal jsem několik let řezníka.

0172 Oskar Wild: Marně si lámu hlavu, jak by se tohohle zaměstnání dalo v naší situaci využít.

0173 Jack Brown: No pokud by tady mezi náma byla nějaká kráva nebo vůl, porazím, vykostím, naporcuju.

0174 Archibald Nemo: Kravička štěká mňau, būůů

0175 Rose Quinnová: Škoda, že tu není nějaký vhodný dobytek ke konzumaci. A věděli jste, že dobytek se píše s tvrdým y po b?

0176 Constance Garcia: Tvrdýho y po b se ale nenajíme. Tak jsme se všichni představili a teď by mě zajímalo profesůrku, co z těchto informací o nás všech dokážete využít ke společné záchraně.

0177 Oskar Wild: Díky vám všem za prezentaci vlastní osoby. Vzhledem k těmto informacím, které jsem získal, můžu s klidem v srdci říci, že pravděpodobnost přežití naší skupiny, se dle mnou rychle vypočítané statistiky, rapidně snížila.

0178 Archibald Nemo: Takže asi umřeme.

0179 Jack Brown: Už se zase chytá.

0180 Rose Quinnová: Dočasná světlá chvilka v myšlenkových pochodech.

0181 Millerová: Blbec!

0182 Jack Brown: Tak jsme zase tam, kde jsme byli, což

takhle řešit důležitější věci? NApříklad, zda tu někde je pitná voda. Navrhuju se rozejít a hledat. Vzhledem k rozloze ostrova zabloudit nemůžeme. Takže, paní učitelko, tvořit dvojčky nebude zapotřebí.

0183 **Rose Quinnová:** A já se tak těšila. qíqí

0184 **Oskar Wild:** Přesně to jsem chtěl navrhnout. Rozchod. Nema nechte ležet a vy, paní Millerová, nepůjdete také hledat vodu? Nebo něco na zub?

0185 **Millerová:** Nemám hlad ani žízeň, u mě dobrý.
{všichni odchází, zůstává jen Nemo a Millerová. Millerová vytahuje z kabele pití- Fanta, Cola, nebo tak. Popíjí, pohodička. Nemo zbystří, že pije, natahuje se po pití. }

0186 **Millerová:** Máš žízeň, co?

0187 **Archibald Nemo:** Brm brm. Vodu teta. Já mám žízeň, že bych vypil mrtvému voko.

0188 **Millerová:** Kulový, támhle máš moře plný vody. TAK se napij.

{Nemo pláče}

{Všichni se vracejí}

0189 **Jack Brown:** Dámy a pánové, mezi těma dvěma kameny, támhle vzadu, jsem našel studánku s pitnou vodou. Takže kdo má žízu, může se jít nachlemtat.

0190 **Oskar Wild:** To je skvělá zpráva. Našel ještě někdo něco důležitého?

0191 **Constance Garcia:** Já tady! Jsme zachráněni! Našla jsem na pláži kufřík, ale za boha mi nejde otevřít. Třeba tam bude něco, čím se zachráníme.

0192 **Jack Brown:** Jachta asi! 😊

{Kufřík bere Oskar, snaží se jej marně otevřít. Po-

kládá jej na zem vedle Nema}

0193 Oskar Wild: Bohužel, je to opravdu zapeklitě zamknuté.

{Nemo se natahuje po kufříku, bere ho do ruky}

0194 Rose Quinnová: Proboha vemte mu to, vždyť to hodí do moře. Rychle. Ošklivý hoch, fuj, fuj je to. Okamžitě to pust.

0195 Archibald Nemo: *{drží kufřík a vrčí jako pes}* vrrrr
{Nemo práskne s kufrem na zem. Ten se otevře}

0196 Jack Brown: Odblokoval zámky.

0197 Millerová: Třeba nebude tak blbej, jak vypadá.

0198 Rose Quinnová: Vy se do nás nepleťte, nehledala jste vodu.

0199 Constance Garcia: DEjte to sem, já ho našla, já si ho taky otevřu. Neuvěřitelné *{otvírá pomalu kufřík}* Jsme zachráněni! Civilizace je na dosah.

0200 Všichni: Co je tam? Co tam je? Ukažte!

0201 Constance Garcia: *{nadšeně}* Guess!

0202 Všichni: Cože?

0203 Jack Brown: Co to je, ty vole?

0204 Oskar Wild: Taky nemám tušení! A to mám akademický titul.

0205 Archibald Nemo: Pes, pes! Haf, haf! Pes!

0206 Millerová: To je docela drahá sranda, vy blbouni.

0207 Constance Garcia: Hézky! Ano, kosmetika. Kufřík plný kosmetiky, jsme zachráněni.

0208 Jack Brown: Ta snad spadla z višně! Sice tu všichni chcípnem, ale budem krááásně nalíčení.

0209 Oskar Wild: Nepodceňujte to! Vše se může hodit.

0210 Rose Quinnová: Rozdělte se také. Nejsem zvyklá se

malovat, ale co tady? Nuda.

0211 **Millerová:** Já vás zmaluju všechny!

{Nemo ukradne z kufříku rtěnku a maluje si pusy}

0212 **Archibald Nemo:** Princezna, princezna!

0213 **Constance Garcia:** SEberte mu to, nebo to sežere!

0214 **Oskar Wild:** Navrhuji, aby si každý z kufříku vybral jednu věc, která by se mu mohla hodit. Právo prvního výběru má, jako nálezce tady madam Constance Garcia. Souhlasíte?

0215 **Všichni:** ANo!

0216 **Constance Garcia:** Ne!

0217 **Oskar Wild:** Výborně, v rámci skupiny hlasování ukončeno.

0218 **Constance Garcia:** Beru si stíny, řasenku, rtěnku, pudr a gel proti pocení.

0219 **Jack Brown:** Řeklo se jednu věc, ne?

0220 **Constance Garcia:** Drž hubu!

0221 **Jack Brown:** Já našel vodu. Myslím, že to budete mít na přiděl.

0222 **Rose Quinnová:** Cože?

0223 **Jack Brown:** Kecám.

0224 **Oskar Wild:** Já bych si s dovolením vzal tohle malé zrcátko. Na velkou vzdálenost se odrazem dá přilákat například nákladní loď, či jiné plavidlo.

0225 **Rose Quinnová:** Jelení lůj! A víte, že jelení lůj není z jelena?

0226 **Archibald Nemo:** Víme.

0227 **Jack Brown:** Beru si tenhle nožík z manikúry.

0228 **Millerová:** Já bych chtěla...

0229 **Archibald Nemo:** Nemáš nárok, nejsi člen smečky.

Oskar Wild: No výborně, zdá se, že se mu vrací paměť!
Otok mozku se asi zmenšuje.

Rose Quinnová: No tak sláva. Počkáme 15 minut a třeba to bude lepší.

Oskar Wild: To je nápad! A hele, podívejte před nás.
Moře je plné žraloků.

Jack Brown: To nejsou žraloci, ale delfíni!

Constance Garcia: Jo, mořští klauni. Delfíni! A že jich je. Minimálně čtyři řady.

Jack Brown: Ti by se dali sežrat.

Millerová: *{přichází do popředí}* Slyšeli jste, delfíni?
Máte patnácti minutovou přestávku.

OPONA – PŘESTÁVKA

 Hudba na přestávku

 Gong 1

 Gong 2

 Gong 3

 O 15minut a 7 dní později.

{Hlas nebo cedule - o 7 dní později}

{Na jevišti je Jack a Oskar Wild}

Oskar Wild: Kde jsou všichni? Kde se všichni toulají?

Jack Brown: Constance Garcia se opaluje na druhé straně ostrova, paní učitelka vzala Nema na výlet ke studánce a houmlesačka Millerová je neznámo kde. Proč se ptáte?

Oskar Wild: Víte Jacku, mohu vám tak říkat?

Jack Brown: Jistěže profesorskej.

Oskar Wild: Dlouze jsem přemýšlel nad naší situací a mám pocit, že k přežití budeme potřebovat nutně jídlo, které bohužel nemáme.

0242 Jack Brown: To není novinka, v noci mi tak kručelo v břiše, že jsem vzbudil Nema, co spal vedle. Myslel si, že je to volání velryb.

0243 Oskar Wild: Právě. A proto bychom měli tuto situaci urychleně řešit.

0244 Jack Brown: S tím souhlasím, ale tak nějak nechápu, jak to myslíte.

0245 Oskar Wild: Dobře tedy. Nebudu chodit kolem horké kaše. Jaký máte názor na kanibalismus v případě nutnosti?

0246 Jack Brown: To myslíte vážně?

0247 Oskar Wild: Smrtelně. Víte, jak jste se svěřil nám všem, kdo a co jste, napadlo mě určité řešení. Jsem zvyklý konzultovat názory s odborníky, ale v téhle problematice, ač mě to velice mrzí, si nejsem jistý v kramflecích.

0248 Jack Brown: To jako v případě lidožroutví?

0249 Oskar Wild: Ano. Řekl jste přeci, že jste byl řezníkem. V rámci zachování života všech, je třeba obětovat jednotlivce. Řekl bych, že já, jako vůdce, nepřipadám v úvahu a vy, jako profesionál v oboru, také ne. Souhlasíte?

0250 Jack Brown: To na sto procent. Upřímně, rád bych zůstal naživu. A vy mi jako ideální kus na porážku nepřipadáte.

0251 Oskar Wild: Děkuji. Jen teď nevím, jestli to byla lichotka, nebo urážka. Ale to je v této situaci vedlejší. Probereme si tedy, koho by bylo vhodné, řekněme to profesionálně, obětovat.

0252 Jack Brown: Obětovat zní hrozně. Heslo bude: poslat na výlet.

0253 Oskar Wild: Koho tedy, podle vás, poslat na vý-

let?Kdo by byl ideální na dlouhodobou dovolenou? Rose Quinnová?

0254 **Jack Brown:** Upřímně, z téhle by moc porcí nebylo. Když už někoho poslat na výlet, tak přeci nebudeme okusovat flaksu.

0255 **Oskar Wild:** Pravda, pravda, co takhle kapitán Nemo? Vzhledem k jeho postižení by to pro něj bylo určité vysvobození. Takže z morálního hlediska by to bylo mnohem přijatelnější.

0256 **Jack Brown:** Teda profesore, nejdřív flaksa, a teď nabízíte starýho pardála? Chlape, vy se opravdu nevyznáte.

0257 **Oskar Wild:** Takže Millerovou?

0258 **Jack Brown:** Tu houmlesačku? Ze zdravotního hlediska nás všech, nedoporučuju. Bůh ví, kde se to válelo.

0259 **Oskar Wild:** {zamyšleně} Pak tedy, jedině, nezbývá než madam Garcia Constance.

0260 **Jack Brown:** Střední věk, kvalitní ve zvěřině, nezmožena těžkou prací, zdravý životní styl, dbá na hygienu, ideální kombinace.

0261 **Oskar Wild:** Výborně, já věděl, že se trefím.

0262 **Jack Brown:** Aby ne, víc nás tady není. Jestli teda nechcete sežrat některýho toho delfína před náma.

0263 **Oskar Wild:** Ti jsou moc roztomilí a podívejte, občas i plácají ploutvemi, to by mi bylo líto.

0264 **Jack Brown:** Máte recht. Podívejte, jak ti vepředu vsele koukaj.

{přichází Rose Quinnová a Nemo}

0265 **Rose Quinnová:** Pánové, ta voda ze studánky je opravdu výtečná. Studená a osvěžující. I tady pan kapitán se napil, i když mi chvíli trvalo mu vysvětlit, že

není pejsek a že se voda nechlemtá jazykem.

0266 **Archibald Nemo:** Já přece vím, že nejsem pes.

0267 **Oskar Wild:** No výborně!

0268 **Archibald Nemo:** Jsem kočička. mňau.

0269 **Jack Brown:** Starý kočky nežeru.

0270 **Rose Quinnová:** Pánové, co vy? Pane profesore, vymyslel jste nějaké řešení?

0271 **Oskar Wild:** Jistě, milostivá, vymyslel jsem, že vy na výlet rozhodně nepojedete.

0272 **Rose Quinnová:** To je mi novinka, když jsme na pustém ostrově. Ale co se výletů týká, na loď mě už nikdy, nikdo nedostane. Tedy na záchranou loď ano, to jsem ještě schopna akceptovat, ale na výletní nikoliv.

0273 **Archibald Nemo:** Já chci na výlet. Kočička chce na výlet, kočička chce na výlet. Byla jedna kočička, navlíkla se do trička, do trička kapitána, křičí nánanána.

0274 **Jack Brown:** Mám pocit, že jsme měli na výlet poslat Nema.

0275 **Archibald Nemo:** Ano, ano!

0276 **Rose Quinnová:** Pšššt, ticho micino.

0277 **Millerová:** *{přijde, sedá si, vytáhne bagetu a jí}*

0278 **Jack Brown:** No to snad není možný. Ona zase něco žere. Kde to pořád bere, už mě s tím pěkně se...štve!

0279 **Rose Quinnová:** Ach Jacku, vy jste básník! Jako dívka jsem se účastnila recitační soutěže.

0280 **Oskar Wild:** Až jindy. Paní učitelko, domluvili jsme se, že obětujeme jednoho z nás v rámci zachování života nás všech.

0281 **Rose Quinnová:** Chápu to dobře, že chcete z našeho kolektivu někoho sníst?

0282 **Jack Brown:** CHápete to dobře.

0283 **Rose Quinnová:** Je mi to trapné, ale chtěla jsem se.. tak nějak zeptat...jestli jsem se na jídelníčku neocitla právě já? Víte, mám jistě zdravotní neduhy. Né, že bych vás nechtěla zachránit, ale nerada bych, aby vás, po mě, bolelo břicho.

0284 **Oskar Wild:** Beze strachu, nejste konzumní typ, jak jsme se shodli.

0285 **Jack Brown:** Né, že byste nebyla k nakousnutí. Ale na výlet to není, no.

0286 **Rose Quinnová:** Jaký výlet?

0287 **Oskar Wild:** To je krycí název porážky jednoho z nás - poslat na výlet. CHápete?

0288 **Rose Quinnová:** Jistě. To je, velmi poetické. Vybrali jste někoho?

{přichází Constance Garcia}

0289 **Jack Brown:** *{ukazuje směrem k ní}* Tadá.

0290 **Constance Garcia:** Co na mě všichni tak čumíte? No bóže, tak jsem se byla opalovat, co tady taky. Aspoň moje pokožka bude krásně čokoládová.

0291 **Rose Quinnová:** *{olizuje se}* Čokoládová...

0292 **Jack Brown:** *{potichu k Rose}* Na sladký jsem teda nikdy nebyl, ale když je hlad.

0293 **Oskar Wild:** Milá Constance, vy byste si zasloužila velký dlouhý výlet.

0294 **Jack Brown:** Pěkný krátký, přece se s tím nebudem párat.

0295 **Archibald Nemo:** Já bych teda na výlet rozhodně nechtěl.

0296 **Millerová:** Na jaký výlet? Vám tady snad všem pře-

skočilo. Na tomhle ostrově můžete tak na výlet tři minuty tam a zase zpátky.

0297 Jack Brown: Nemo, ty nechceš na výlet?

0298 Archibald Nemo: Ne! Ani omylem.

0299 Oskar Wild: Nemo? Vy už nejste kočička?

0300 Archibald Nemo: Kočička nechce v žádném případě na výlet! Kočička chce zůstat doma v pelíšku. Kočička je už starší a na výlet by nebyla dobrá. Stará, tuhá, kostra kočičky nemá ráda výlety.

0301 Rose Quinnová: Tak se mi zdá, že naše kočička začla chápat situaci.

0302 Oskar Wild: No, jen aby nám nenarušila náš plán. Potom by bylo nutné kočičku utopit.

0303 Rose Quinnová: Jeden žák topil kotátka, dostal ředitelskou důtku.

0304 Constance Garcia: Já vám říkám pořád. Snažte se udržet ve stínu a noste pohlavní pokrývku. To sluníčko z vás všech udělá blázny. Začínáte pěkně nemovatět.

0305 Millerová: Vůbec ne. Ti se jako pitomci už narodili.

0306 Jack Brown: Takže k věci, ať to nezdržujem, madam Conastance, můžu na slovíčko?

0307 Constance Garcia: No dobrá Jacku, co by jste tak nutně potřeboval probrat?

0308 Jack Brown: Víte, tak nějak nevím, jak bych začal, no prostě, v rámci výběru zde na ostrově, jsem si tak nějak myslel na Vás, chápete, hergot to se blbě vysvětluje, prostě madam, z důvodu určitých potřeb bych Vás...

0309 Constance Garcia: Stop stop, nemusíte nic vysvětlovat, ať je to k nevíře, já Vás chápu, ale jistě, chápu Vás a nemyslete si, že mě to taky po pár dnech tady nenapadlo,

co si budeme nalhávat, tadyhle Nemo je víc zvířátko než člověk a profesorakej by to dokázal popsat snad jen v mezích teorie a na některý věci je třeba pořádnýho chlapa, sice nemytýho, od pohledu takovej Gargamel, že, {*směje se*} ale sakra chlapa! {*plácne jej po zádech*} Ne-divím se, že jste oslovil právě mě, člověk ten sex-appeal nosí tak nějak v sobě, na mě to jde dost vidět co, já souhlasim, jen kam chceš zapadnout, soukromí aby tady člověk pohledal, nevadí ti, že ti tykám né, co ty na to ty jeden kocoure! {*hahahah*}

0310 Jack Brown: No, nevadí Constance, myslím, že jsi zralá na pořádněj pěkněj výlet, co na to ostatní?

0311 Oskar Wild: To je ale nápad, vemte Constance na výlet, já za sebe mohu říct, že zůstanu zde na místě ani se nehnu, ani se neohlédnu!

0312 Rose Quinnová: Výlet, to je nápad a protože když se tak na Vás dívám, jistě se to neobejde bez pořádného křiku, já, tedy já osobně, si zacpu i uši, abych neslyšela vůbec nic.

0313 Archibald Nemo: Kočička se nehne z místa, nemá ráda výlety.

0314 Constance Garcia: Teda slyšíš to Jacku, já jsem teda sáakra vášnivá, ale co si to o nás myslej?

0315 Jack Brown: Jen závidí, já bych to neřešil.

0316 Archibald Nemo: Běžte už na ten výlet sakra! Kočička chce žrát!

0317 Millerová: Já jednou žrádlo pro kočky jedla, měla sem pak krásně jemnou srst.

0318 Oskar Wild: Pane Jacku, nezapomeňte si tady ten nožík z manikúry!

0319 Jack Brown: Á vidíte, na to nejdůležitější bych málem zapomněl.

0320 Constance Garcia: Teda nehty nemám nijak extra upravený, to je fakt, ale na co tohle zrovna budeš potřebovat?

0321 Jack Brown: No....

0322 Rose Quinnová: No třeba Vám bude chtít do kůry stromu vyřezat srdíčko nooo a Vaše iniciály, boože to je tak romantické...

0323 Oskar Wild: Nepřehánějte to.... nezdržujte se detaily a užijte si výlet!

0324 Constance Garcia: Srdíčko jo? Široko daleko neroste ani blbá palma.

{Jack a Constance odchází}

0325 Rose Quinnová: Pane profesore, já to nevydržím, já mám takový hlad, tak hrozný hlad, víte vždycky jsem nenáviděla žemlovku a dneska? Deneska bych si dala nášup!

0326 Archibald Nemo: Kočičky by kupovaly Wiskas!

0327 Oskar Wild: Nenechávejme se unést přátelé, musíme se umět jako homo sapiens ovládat! Pravda je, že mám také obrovský hlad, no a jako na potvoru je moře před námi zase plné delfínů, sakrble, jak takový delfín může chutnat, no, jen se podívejte, kolik jich tady na nás z moře vystrkuje hlavu!

0328 Rose Quinnová: Delfína jsem ještě nejedla, možná chutnají jako losos, nebo kuřecí, víte, delfín je savec, takže asi bude chutnat jako nějaký savec, podívejte, profesore, ten v té třetí řadě, z toho by bylo porcí, že?

0329 Oskar Wild: Kterého myslíte?

{učitelka ukazuje prstem}

Ten vypadá nemocně, toho bych nejedl, ikdyž hlad mám šílený, ale ano, snědl bych i nemocnýho delfína, já se tady zblázním hlady, nevydžím to, panu Brownovi to taky trvá tak dlouho, alespoň jsme mohli rozdělat oheň, ať je nad čím opéct dárky z výletu!

0330 Rose Quinnová: A pane profesore, jak se nejlíp usmrtí delfín?

0331 Oskar Wild: No jak, veme se zátka, tedy špunt, třeba od vína a natluče se mu to do toho dýchacího otvoru, jenže nemáme ani ten špunt, sakra nevím, jak usmrtit delfína, když můj mozek prahne po energii, je složité přemýšlet! Mám hlad!

0332 Rose Quinnová: Já taky, šílený! A podívejte, ta Millerová se zatím něčím klidně vzadu cpe a my tu takhle trpíme!

0333 Archibald Nemo: Dej nám něco na papu bábo a když né nám, tak alespoň kočičce!

0334 Millerová: Tak tady máte vy žebroto, podělte se!
{háže mezi ně banán, kterého se zmocní jako první Nemo, o banán se všichni na zemi rvou, nakonec každý utrhne kus, jeden druhému se snaží zbytek ukrást, navzájem na sebe vrčí jako zvířata a Nemo dokonce prská jako kočka, rychle vše polykají, otáčí se k Millerové a na čtyřech kňourají o další porci}
{Náhle je slyšet ženský křik Constance, přibíhá Jack, tváře a ruce od krve.}

0335 Jack Brown: Pane bože, pane bože to byla hrůza!

0336 Oskar Wild: No tak, uklidněte se, jistě, usmrtit člověka není legrace, chápu že jste rozrušen, ale v rámci

záchrany to bylo nutné..

0337 Jack Brown: No já, víte, nečekal jsem že...

0338 Rose Quinnová: No to nikdo nečekal, ale nedalo se nic dělat, pro mě jste hrdina, jen se zeptám, je to vykoštěné? Já nerada okusuji kost, už jako malá ve školní jídelně jsem ...

0339 Archibald Nemo: Maso! Kočička hlad, kočička žrát!!!

0340 Jack Brown: Sakra nechte mě domluvit, já se snažil, když už jsme byli dost daleko od vás, řekl jsem si, jdu na to, stejně jako hovězí, chytit za hlavu, zkroutit krk, složit na zem, najít tepnu a..

0341 Rose Quinnová: A?

0342 Jack Brown: No, právě, byla rychlejší, než jsem se nadál, byl jsem na lopatkách já a rvala ze mě hadry, 15 minut a bylo po všem.

0343 Rose Quinnová: 15minut? Tolik? A co potom ta krev, na vaší tváři, na rukou???!

0344 Jack Brown: Ta je moje. Mě podrápala.

0345 Oskar Wild: Takže Garcia je na živu? Ale tady mají lidi hlad sakra, sem říkal hned, sežereme učitelku, tu bych přepral i já!

0346 Rose Quinnová: No dovolte??? Mě?

0347 Oskar Wild: Ano i bez dovolení! Už by jste se dávno točila tadyhle nad ohněm a takhle nemáme zase nic!

0348 Jack Brown: No, tak úplně špatně na tom nejsme, pojdte blíž, víte, jak jsem se tam tak váleli v písku, ve víru vášní, narazili jsem na zahrabaný kontejner a ten, dámy a pánové, je plný jídla! Řekl bych, že je to tajná zásoba té houmlesačky vzadu! Constance právě teď tu krabici vyhrabává, takže bude jídlo pro všechny!

0349 Millerová: Cože, to jsou moje tajný zásoby prevíti!
{*utíká za oponu*} Oscar Wild,

0350 Rose Quinnová: Za ní, rychle!
{*OPONA.*}
{*všichni se cpou, dojírají zbytky, ledasčeho*}

0351 Oskar Wild: Je skvělé, že se podařilo odhalit tuhle spižírnu.

0352 Archibald Nemo: To byla dobrota.

0353 Constance Garcia: No, nebylo to nejhorší, ale bylo toho málo.

0354 Rose Quinnová: To se dívím, než jsme přišli a než se nám podařilo svázat paní Millerovou do kozelce, zvládla jste zbaštit víc jak půlku obsahu té plastové krabice!

0355 Constance Garcia: To víš že jo, já budu u plnýho krmelce čekat, až vy ostatní najdete příbor. 😊

0356 Jack Brown: Budme rádi, že nám alespoň pro dnešní večer nebude kručet v břiše.

0357 Oskar Wild: Pravda, ale i tak musím smutně konstatovat, že jídlo, které jsme našli, nám opravdu stačit nebude, byla to prostě taková záchovná dávka, možná a říkám to opět nerad, nám jen prodloužila to utrpení, které nás nevyhnutelně čeká.

0358 Constance Garcia: No, nakonec se tu sežereme navzájem.

0359 Jack Brown: Tohle téma bych znovu neotvíral.

0360 Constance Garcia: Jak znovu?

0361 Oskar Wild: Nic nic, to šlo mimo Vás.

0362 Rose Quinnová: Ano, výlet se nevydařil, ikdyž je to trošilinku škoda, víte, já až bych Vás snědla, napsala bych do školního časopisu na toto téma zajímavou esej!

Jejej, neřekla jsem něco špatně že?

0363 Jack Brown: Panbože ženská, já měl zabít Vás.

0364 Constance Garcia: Cože?? Jak mě snědla, to jste se jako rozhodli mě obětovat, nebo co??

0365 Rose Quinnová: Pozor, přesněji řečeno - vzít VÁS na výlet!

0366 Constance Garcia: Jacku?? Můžeš tohle nějak vysvětlit? Dělej!

0367 Jack Brown: Hele Constance, co bych vysvětloval, v mých očích jsi kus, jestli kus ženský, nebo kus masa, nemáš to jedno?

0368 Constance Garcia: To jistě vymyslel tady profesorskej, ten je schopný takové blbosti, při jeho nadprůměrné inteligenci, hele srágoro přiznej se dobrovolně, nebo ti ukážu, jakou sílu má tvoje potencionální večere, pěstuju třetím rokem jogu!! *{začne profesora škrtit, zapojí se i Jack, tahá Constance, Rose zase profesora, čímž se škrcení jen zesiluje.}*

0369 Archibald Nemo: Tak dost! To se sakra do prdele neumíte chovat jako rozumní lidé!!!

{všichni náhle ztuhnou s upřeným výrazem na kapitána}

0370 Rose Quinnová: ZÁZRAK!

0371 Oskar Wild: *{chraplavě}* Pane kapitáne, jste v pořádku? Je Vám dobře?

0372 Constance Garcia: Ále, Nemo má zase světlou chvíli a kvůli tomu mám ušetřit tohodle brejlatýho blba, co mě chtěl obětovat?

0373 Jack Brown: Počkejte sakra, nechte se bejt, Nemo, teda vlastně kapitáne, vzpomínáte si na něco, víte kdo

vůbec jste?

0374 Rose Quinnová: Boože ten je roztomilej když přemýšlí, stejně tak se tvářil náš křeček, kterého jsme měli ve škole v chovatelském kroužku.

0375 Oskar Wild: Tiše pedagogu.

0376 Archibald Nemo: Tak nějak si matně vzpomínám, je to všechno trošičku v mlze, vím, že jsem kapitán, vím že jsem kapitán výletní lodě, ano, to je pravda, to si pamatuji, já se jmenuji Archibald Nemo!

0377 Jack Brown: No ty kráso, von se fakt jmenuje Nemo, slyšíte to jo, vidíte to jo, jakej já mám sakra dobrej úsudek.

0378 Constance Garcia: Jacku?!

0379 Jack Brown: Už mlčím...

0380 Oskar Wild: Pokračujte kapitáne.

0381 Archibald Nemo: Ano, jsem Archibald Nemo, jsem kapitán výletní lodě, přišla bouře, velká bouře, ach bože! loď se žene přímo na skaliska, vlna spláchla asi 30 malých dětiček.

0382 Rose Quinnová: To byli moji žáci prosím, a dál?

0383 Archibald Nemo: Ano, všude křik, voda, tma, kolem hlavy mi proletěla makrela, pak kormidlo, hrůza, ach ta hrozná realita v mé hlavě, kočička se začíná bát, kočička se choulí!

0384 Constance Garcia: Já ti dám kočičku, s tím už jdi někam! *{dá kapitánovi facana}*

0385 Archibald Nemo: Auvajs, jistě, loď je fuč a my tady na malém ostrůvku, moc si toho nepamatuji, kormidlo mě uhodilo do hlavy, snad jsem se nechoval nevhodně.

0386 Jack Brown: Ale vůbec né, pro Vás to tu bylo ideální,

všude písek, takže jeden vééélkej kočičí záchůdek.

0387 Oskar Wild: Ale no tak Jacku. Pane kapitáne, základní otázka, víte, kde se můžeme nacházet? Soustředte se, nespíchejte s odpovědí, od vraku lodě nemůžeme být dále, jako 5-6km, dle mých propočtů.

0388 Archibald Nemo: Máte pravdu, kozoroh je v nadhlavníku, tedy jsme na jednom s maličkých ostrůvků souostroví MŇAUKYMO.

0389 Rose Quinnová: To se tak vážně jmenuje ten ostrov, nebo mu zase hráblo?

0390 Archibald Nemo: Nejmenuje se tak ostrov, ale souostroví, bohužel leží mimo turistickou trasu všech výletních lodí, proto jsme mimo dosah. ANO, to by celou tu záležitost vysvětlovalo.

0391 Oskar Wild: Ach ne, to je špatné, hrozně špatné, není návratu, začínám mít návaly šílenství! To ne, sbohem moje výzkumy, sbohem moje vědecké práce, umřu zde a tihle delfíni se na to budou v klidu koukat!

0392 Constance Garcia: Já tady nechci umřít s tou bandou magorů, co se mě rozhodli sežrat, navíc natáhnout brka v těhle nemožnejch šatech, to nepřežiju! Jacku, udělej sakra něco! Slyšíš?

0393 Jack Brown: *{zapaluje cigáro, vyfukuje kouř}* Mnooohem lepší! UUF pohodička.

0394 Rose Quinnová: A co teprve já? Dětem sem v poslední hodině ani nevysvětlila, co je to pštros!

0395 Constance Garcia: Co je to pštros!

0396 Rose Quinnová: *{plačtivě}* No to je taková velká slepice, velká asi jako já!

0397 Archibald Nemo: Nerad přerušuji vaše nářky o smrti

a ták, ale nebylo by lepší zavolat pomoc?

0398 Jack Brown: Sakra chlape, jako kočičku jsem tě měl raděj!

0399 Oskar, Constance, Rose: A JAK ASI???!!!

{Nemo v klidu vytahuje z náprsní kapsy mobilní telefon}

0400 Archibald Nemo: Tohle je přátelé aquafoun 2022, voděodolný, protinárazový, kapacita baterie v pohotovostním režimu 40dní!

0401 Jack Brown: Takže?

0402 Archibald Nemo: Ano přátelé, tohle je náš lístek ke svobodě, k záchraně.

0403 Oskar Wild: Já vůl, všechny možné schémata jsem vyhodnotil, ale nenapadlo mě tady kapitána prostě a jednoduše prošacovat.

0404 Constance Garcia: Mě taky ne!

0405 Jack Brown: Mě teda taky ne!

0406 Rose Quinnová: Mě ano!

0407 Oskar Wild: ANO?? a proč jste to prohoba neudělala!

0408 Rose Quinnová: Tak když já nerada okrádám postižené lidi.

0409 Constance Garcia: To je kráva.

0410 Oskar Wild: Pane Kapiténe Nemo, mohl by jste tedy zavolat o pomoc?

0411 Archibald Nemo: Jistě. Ááá už to zvoní. Pobřežní hlídka? Hovoří kapitán Archibald Nemo z ponořené lodi Gammarus, je nás zde několik přeživších, na jednom ostrůvku v souostroví MŇAUKYMO. Můžu žádat o urychlenou evakuaci? Souřadnice budou 1251, 2686, 19-86, plus mínus metr. AHA, nedaleko je parník, dě-

kuji, budeme čekat. Tak přátelé, plnou parou sem míří výletní parník, objede jen maličký ostrůvek nalevo od nás a je zde. Takže víte co to znamená???

0412 **Všichni:** JSME ZACHRÁNĚNI! *{obejmou se, OZVE SE TROUBENÍ PARNÍKU}*

Parník dvakrát.

0413 **Archibald Nemo:** Slyšíte ten zvuk? Za mnou, všichni na palubu! *{odchází jako první}*

0414 **Oskar Wild:** *{otáčí se k Rose Quinnové}* Abych nezapomněl. Paní učitelko, skočte rozvázat tu Millerovou!

0415 **Rose Quinnová:** *{otáčí se ke Constance}* Madam Garcio, prosím skočte rozvázat paní Millerovou!

0416 **Constance Garcia:** *{otáčí se k Jackovi}* Jacku?

0417 **Jack Brown:** Ano drahá?

0418 **Constance Garcia:** Skoč prosím tě rozvázat tu houmlesačku na druhém břehu.

{Jack Brown chvíli přemýšlí, pak mávne rukou a utíká za ostatními, ozve se zvuk troubícího parníku.}

0419 **Millerová:** Konec srandy, rozvažte mě vy blbouni!
{KONEC. Maso v podobě párků!}